

ügyszintén az esetleg élvezett pótlékok (az élelmezési pótlékok kivételével) és osztalékok számításba nem vehetők.

Ellenben az e törvény szerinti balesetbiztosításnál, úgy a biztosítási költségek felosztása és kirovása, mint a kártalanítások megállapítása tekintetében az évi javadalmaszba az előző bekezdésben említett összes mellékjavadalmaszok is beszámítandók.

Ha az alkalmazott fizetés vagy bér helyett egészben vagy részben élelmezést kap, a betegség esetére való biztosítási kötelezettségnek, s a fizetendő járulék nagyságának megállapításánál, ügyszintén a balesetbiztosítás évi költségeinek felosztásánál és kirovásánál, valamint a kártalanítások megállapítása tekintetében az élelmezésnek helyben szokásos pénzbeli egyenértéke a tényleg élvezett fizetéssel vagy bérrrel együtt veendő alapul. A fizetésen vagy béren felül, vagy az e helyett szerződésileg megállapított élelmezés és egyéb természetbeni járandóságok egyenértéke a kerületi munkásbiztosító pénztár alapszabályaiban állapítandó meg.

1907. évi XLVI. törvénycikk a gazdasági munkásházak építésének állami támogatásáról

<https://net.jogtar.hu/ezer-ev-torveny?docid=90700046.TV&searchUrl=/ezer-ev-torvenyei%3Fpagenum%3D36> (2018. 08. 31.)

Szentesítve: 1907. VII. 31. Kihirdetve: 1907. VIII. 20.

1. § Ha valamely törvényhatóság vagy község munkásházak létesítése céljából gazdasági munkásoknak ingatlant ad el, vagy az építéshez kölcsönt nyújt, vagy kész munkásházakat ad el, vagy ad bérbe, a földművelésügyi miniszter:
 - a) az államkincstár költségére díjtalanul elkészíttetheti a szükséges felméréseket, felosztási vázlatokat, terveket, a szerződések és egyéb okmányok terveit;
 - b) az államkincstár terhére évenként összesen 300,000 koronáig a törvényhatóság vagy községek irányában a munkások helyett, ezek javára, kötelezettséget vállalhat a vételár, illetőleg a kölcsön után járó évi tőke- és kamattörlesztési részletek meghatározott hányadának legfeljebb 100 féléven át, illetőleg az évi bérösszeg meghatározott hányadának legfeljebb 30 éven át való megfizetésére.
2. § Az első szakaszban megállapított kedvezmények csak akkor engedélyezhetők:
 - a) ha a munkásházak építési helyeül kijelölt ingatlan fekvésénél, minőségénél fogva gazdasági munkásházak létesítésére alkalmas;
 - b) ha az építéshez kizárólag hazai anyag használatik;
 - c) ha a telkek vagy házak eladása (bérbeadása), illetőleg a házépítési kölcsön a közérdekeket szolgálja és nem üzérkedési célú;
 - d) ha az eladás (bérbeadás), illetőleg a kölcsön feltételei s a létesítés terve a gazdasági munkásokra nézve előnyösek;

- e) ha a gazdasági munkásoknak az eladóval (bérbeadóval), hitelezővel szemben váltói kötelezettséget, kezességet, vagy egyetemleges kötelezettséget nem kell vállalniuk;
 - f) ha a törlesztési idő 100 félévnél nem hosszabb s a tartozás a megállapított idő előtt is bármikor és bármily részletben, minden külön díjfizetés nélkül, visszafizethető;
 - g) ha a bérbe adott munkásházakra nézve a szerződésben ki van kötve, hogy a munkások az előre megállapított évi bérösszegnek legfeljebb 30 éven át megszakítás nélkül eszközölt pontos fizetése által a tulajdonjogot megszerzhetik és a bérvizonyt a munkás özvegye és leszármazói az eredeti feltételek mellett fönntarthatják;
 - h) ha legalább tíz munkásház létesíttetik;
 - i) ha a vevő vagy bérlő gazdasági munkások magyar állampolgárok.
3. § Ha valamely törvényhatóság vagy község gazdasági munkásházak létesítése céljából ingatlant szerez, vagy kölcsönt vesz fel, az ingatlan megszerzésére vonatkozó jogügyletek, a kölcsönszerződések, az esetleges engedmények, valamint a kölcsön telekkönyvi bekebelezése és kitörlése, továbbá a tulajdonjog és a kölcsön bekebelezése végett a telekkönyvi hatósághoz benyújtandó beadványok és ezek mellékletei s mindennemű vonatkozó okirat, beleértve a telekkönyvi kivonatokat is, bélyeg- és illetékmentesek.
4. § A törvényhatóság vagy község és a gazdasági munkás között létrejött jogügyletek, melyek az 1. § értelmében támogatott gazdasági munkásházak létesítésének ügyére vonatkoznak, valamint az e célból benyújtandó mindennemű beadványok bélyeg- és illetékmentesek (10. §)
5. § Az 1. § alapján állami támogatással újonnan létesített gazdasági munkásházakra nézve a fennálló általános törvények alapján járó ideiglenes adómentességnek időtartama húsz évre emeltetik fel, mely idő alatt e munkásházak mindennemű állami, törvényhatósági és községi adónak fizetése alól mentesek. A felemelt ideiglenes adómentesség megszűnik azonban:
- a) ha a munkás a munkásházat bérbe adja, de csak a bérbeadás évében s csak a bérbe adott részére nézve;
 - b) ha a munkásház - örökösödés esetét kivéve - oly egyén tulajdonába megy át, a ki nem gazdasági munkás.

Az 1. § első bekezdése alapján törvényhatóságok vagy községek által eladott ingatlanok vételárhátraléka, vagy az általuk nyújtott kölcsönök után járó kamatok, minden állami, törvényhatósági és községi adó alól mentesek. (10. §)

Az ezen §-ban engedélyezett adómentesség kiterjed azokra a gazdasági munkásházakra is, a melyek az 1901. évtől kezdve állami támogatással létesültek és az eddigi törvények alapján már ideiglenes adómentességben részesültek. A felemelt adómentesség iránti kérvény a jelen törvény életbeléptétől számított egy év alatt a pénzügyi hatóságnál nyújtandó be.

Az 1907. évi III. tc. 3. §-ának rendelkezései érintetlenül maradnak.

6. § A gazdasági munkásházak létesítésére kijelölt, vagy már felhasznált területen az 5. §-ban megjelölt időtartam alatt italmérési engedélyt kiadni nem szabad.
7. § Az állami támogatással létesített gazdasági munkásház e jellege a telekjegyzőkönyv, illetőleg teleknyvi betét birtoklapján feljegyzendő. A munkásháznak ez a jellege a vételár, illetőleg kölcsön törlesztésének tartamáig áll fenn. Ezen idő alatt az ingatlan, a vételárból vagy a létesítésre adott kölcsönből eredő követeléseket kivéve, végrehajtás alá nem vonható és a törvényhatóság első tisztviselőjének kivételes esetekben megadható engedélye nélkül más ingatlannal nem egyesíthető, fel nem osztható, meg nem terhelhető, el nem idegeníthető s bérbe (albérletbe) nem adható. A törvényhatóság első tisztviselőjének határozata ellen a közigazgatási bizottsághoz lehet fellebbezni.
8. § Felhatalmaztatik a földművelésügyi miniszter, hogy az állami költségvetésben gazdasági munkásházak építésének előmozdítására engedélyezett évi hitelekből, az illető számadási év végéig fel nem használt részösszegeket, 1907. évtől kezdve „Országos gazdasági munkásház építési alap” létesítésére, illetőleg gyarapítására fordíthassa s ezen alapból a gazdasági munkásházak építését segélyek engedélyezésével előmozdítsa.
Ezen alap álladékaról s minkénti felhasználásáról a törvényhozásnak évenként a költségvetési előirányzatok benyújtásával egyidejűleg jelentés teendő.
9. § A jelen törvény alapján engedélyezhető kedvezmények megadásánál a földművelésügyi miniszter azon községek és törvényhatóságok kérelmét részesíti előnyben, a melyek a munkásházak építését ingyen telek, vagy kert létesítésére is alkalmas telek adományozásával támogatja, kivételesen figyelembe veendőik azonban azon törvényhatóságok és községek, a melyek területén a kivándorlás indokolttá teszi a munkásházak létesítését.
10. § Felhatalmaztatik a földművelésügyi miniszter, hogy ha a törvényhatóság vagy a község a gazdasági munkásházak létesítésére általa kiadott felhívásnak meg nem felel, a jelen törvényben megállapított kedvezményeket más erkölcsi testületeknek és jogi személyeknek engedélyezhesse.
11. § Felhatalmaztatik a kereskedelemügyi miniszter, hogy az 1. § szerint támogatásban részesített gazdasági munkásházak építéséhez szükséges építési anyagokat a magyar királyi államvasutakon és az állami biztosítást élvező vonalakon az önköltségek megtérítése mellett szállíttathassa.
12. § A törvény végrehajtásával a m. kir. földművelésügyi, a pénzügyi az igazságügyi és a kereskedelemügyi miniszter bíztatik meg.